

[Knud Bro.]

bøjer sig for erhvervslivets kritik, men jeg synes også, at den kritik, der er kommet fra international side, burde få konsekvenser for regeringens holdning på dette område, så endnu en gang skal jeg opfordre ministeren til at overveje dette spørgsmål mere alvorligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maigaard* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage i anledning af, at lærere ved Hammel real-skole har nægtet at følge de retningslinjer for undervisning i seksualoplysning, som er udstukket ved undervisningsministeriets bekendtgørelse af 8. juni 1971?“

Maigaard: Det er en trist sag, der er opstået ved, at lærerne ved Hammel real-skole har nægtet at følge undervisningsministeriets bekendtgørelse om seksualoplysning i folkeskolen. Ifølge denne bekendtgørelse er seksualoplysningen ikke et særligt fag, i så fald havde de problemer, nægtelsen rejser, været til at overse. Seksualoplysningen gøres i bekendtgørelsen tværtimod og efter min mening med rette til et led i de almindelige skolefag. Hammellærernes vægring gør dem derfor uegnede til at undervise ikke mindst i dansk, kristendomskundskab, biologi, historie og familiekundskab, altså netop de fag, som bekendtgørelsen omhyggeligt opregner og forbinder med seksualoplysningen.

Der opstår herved en sag, der, som jeg allerede har nævnt, ikke alene er trist, men også vanskelig. For man overvinder på den ene side ikke de tabuforestillinger, Hammellærernes vægring bygger på, med bål og brand og ministerielle befalinger. Jeg vil i hvert fald for mit vedkommende beklage, at et københavnsk morgenblad er kommet for skade at skrive ordet „afskedigelse“ i sammenhæng med sin omtale af Hammelsagen.

Men på den anden side er det de centrale myndigheders opgave at sikre et minimum, en mindstenorm, i undervisningen og derpå lade folk ude omkring i landet arbejde videre på dette minimum efter eget behov og bedste skøn.

Jeg opfatter bekendtgørelsen om seksualoplysningen som en sådan mindstenorm, ja, jeg fristes til at sige som en sådan aller-

mindstenorm, for jeg kan vanskelig forestille mig en endnu mindre forpligtende bekendtgørelse. Fraviges den, sker der derfor en indsnævring i undervisningen, en begrænsning i det univers, skolen skal arbejde med. For skolen må intet menneskeligt være fremmed, og den risikerer at leve sig ind i en atmosfære af hykleri og forløjethed, hvis denne vægring går upåttalt hen.

Undervisningsministeren (*Knud Heinesen*): Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at principielt har enhver lærer i folkeskolen pligt til at varetage seksualoplysning som led i skolens almindelige undervisning. En lærer vil således ikke kunne afvise at påtage sig denne opgave med henvisning til, at han mener, at undervisningen bør være frivillig for eleverne, for lærerne eller for begge parter. Jeg må derfor tage afstand fra de synspunkter, der er kommet til udtryk i den erklæring, som lærerrådet ved Hammel real-skole har afgivet til skolensnævnet, og som for kort tid siden er forelagt ministeriet til udtalelse.

Noget andet er, at der ved en række skoler, både dem, der ikke hidtil har givet seksualundervisning, og dem, der har gjort det, vil være lærere, som ikke selv mener, at de i øjeblikket er i stand til at klare denne opgave på tilfredsstillende måde, og det ville efter min mening ikke tjene noget fornuftigt formål — og sådan forstod jeg også hr. *Maigaard* — at tvinge disse lærere til uden videre at påtage sig opgaven. Det ville navnlig ikke være i børnenes interesse, og man bør derfor i en overgangsperiode tage fornødent hensyn til lærernes egnethed ved fordelingen af arbejdsopgaverne på den enkelte skole.

En del lærere vil end ikke være formelt kvalificerede i den forstand, at de har gennemgået seksuallære under deres uddannelse eller medvirket ved den hidtidige seksualundervisning i skolen. Disse lærere må på den anden side være forpligtet til hurtigst muligt at erhverve sig de nødvendige faglige og pædagogiske forudsætninger enten ved at deltage i de efteruddannelseskurser, der tilbydes dem, eller ved selv at sætte sig ind i undervisningsvejledningen og det øvrige undervisningsmetodiske materiale, der allerede er udgivet på privat initiativ.

Jeg vil i denne sammenhæng gerne appel-